

NS Nyhedsbrev

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1090

03.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind I: Tro og kamp

Del 3

DEN NATIONALSOCIALISTISKE IDÉ

Det er et af de sværeste spørgsmål nogensinde at sætte ord på den nationalsocialistiske idé:

"Nationalsocialisme er et folks vilje til at leve, legemliggjort i et parti."

Jeg kunne faktisk afslutte kapitlet med denne sætning, fordi den siger det væsentlige. Denne definition indeholder allerede ideerne om Volksgemeinschaft, autarki og planøkonomi, om Stor-Tyskland, om race og Lebensraum. For nationalsocialisten er programmer ikke dogmer, men overlevelsesshjælpemidler, der kun tjener ét mål:

Sikring af fremtiden for det tyske folk og den hvide race!

Men hvis jeg nu skal redegøre for hele den nationalsocialistiske idé, vil jeg med det samme understrege, at jeg ikke ønsker at skabe et nyt dogme eller omskrive NSDAP's program. Jeg ønsker heller ikke at udvikle en ideologihistorie, der er begrænset til perioden 1920-1945, men jeg inddrager den lange forbudsperiode og konsekvenserne af nutidens nationalsocialistiske bevægelse i mine overvejelser.

I centrum af den nationalsocialistiske idé står viden om Volksgemeinschaft. Volk er det numerisk største naturlige system, som vi stadig kan føle en spontan loyalitet over for, følelsen af at "høre til". Der er en naturlig udvikling af denne følelse af tilhørsforhold, fra den mindste organiske celle i det menneskelige samfund - familien - til klanen, landsbyen, byen, regionen og til sidst til folket. Hvis denne naturlige struktur i et folk er til stede og intakt, er dette folk lykkeligt, der hersker en følelse af selvtillid og selvsikkerhed, og selv dårlige tider overvindes hurtigt og stort set smertefrit. Det var kun, fordi det lykkedes nationalsocialismen at skabe og forme Volksgemeinschaft, at den var i stand til at yde hele verden beslutsom modstand i seks år. Den nationalsocialistiske stat faldt ikke fra hinanden, og der var ingen folkelig opstand før i sidste øjeblik. Først med det klare militære nederlag brød folket sammen, udmattet af bomber, terror og løgne. Siden begyndelsen af den industrielle revolution blev denne følelse for folket og hjemlandet, bevidstheden om ens eget tilhørsforhold til den nationale helhed, i stigende grad begravet. Den var stadig i live indtil udbruddet af Første Verdenskrig og tørrede derefter ud.

Følelsen af at tilhøre sin nærmeste livskreds gik også tabt, fordi mobiliteten steg, og de moderne byers hæslighed ikke engang tillod sådanne følelser at opstå. Den udvidede familie gik i opløsning, og i dag betragtes selv kernefamilien ikke længere som moderne. Alle de fundament, som en sund stat kan hvile på, er svundet ind eller vakler under de mørke kræfters slag. For dette er på ingen måde kun uundgåelige udviklinger i et avanceret industrisamfund; dette forfald af naturlige ordensmekanismer er fremmet og delvist styret af en skjult fjende af verden, som vil blive diskuteret senere. Forfaldet af den naturlige orden er noget, vi kan observere nøgternt. At beklage sig hjælpeløst over det, som det er kutyme i borgerlige kredse, er nonsens; at ignorere det, som de völkisch-forskere i den nationale lejr ynder at gøre, er dumhed.

Vi kan ikke, som visse autoritære pædagogiske diktaturer, sætte os på resterne af dette fundament og regere med en pistol i næven! Vi ønsker at bruge den længsel efter en naturlig og sikker orden, som kan mærkes overalt, til at skabe disse fundament på ny. Vi vil skabe noget nyt, ikke administrere resterne af det gamle! Derfor er vi ikke fikserede på staten og dens form (autoritær), men vores idé er rettet mod hele folket, er totalitær.

Nationalsocialismen opfatter sig selv som en völkisch, ikke en autoritær, verdensanskuelse, og den er derfor også revolutionær og ikke konservativ! Nationalsocialismen er en særegen blanding af elitebevidsthed og massebevægelse. De to udelukker faktisk hinanden, og alligevel finder vi her kun en af mange tilsyneladende modsætninger, der gør det muligt for nationalsocialismen at opnå sin unikke slagkraft og dynamik. Det faktum, at

mennesker i den nationalsocialistiske bevægelse ikke er af samme slags, men ligeværdige, at alle fra folkeskoleelev til studerende respekterer og respekterer hinanden, at vi ikke kender nogen statusstolthed, men kun ubetinget kammeratskab, at det kommende nationale fællesskab derfor - kort sagt - allerede er præformet i den nationalsocialistiske bevægelse, det er det, der gør denne bevægelse så attraktiv for unge mennesker og for dem, der føler, at der mangler noget i deres liv. Men det forklarer også et andet princip i bevægelsen:

Den nationalsocialistiske bevægelse kræver enevældig og uindskrænket magt i Tyskland!

Det var lige så sandt i går, som det er i dag og i morgen. Nationalsocialismen er ikke et parti, der ønsker at komme til magten for at gennemføre et eller andet program, men det legemliggør i sig selv et kommende fællesskab, der enten hævder sig totalt eller slet ikke. Det var nationalsocialismens tragedie, at Adolf Hitler ikke kunne opnå dette, men indgik en pagt med reaktionen og ofrede Ernst Röhm. Den nationalsocialistiske revolution mislykkedes ikke i 1939 ved krigsudbruddet, ikke i Stalingrad og ikke på dagen for den betingelsesløse kapitulation, den mislykkedes på grund af opgivelsen af den anden revolution og det meningsløse offer af de mest loyale nationalsocialister den 30. juni 1934!

Dette princip skal fastholdes endnu mere i dag, end det blev dengang. Nationalsocialisterne overholder demokratiets love, men de lægger ikke skjul på, at de ikke vil tillade nogen opposition, når de selv er ved magten. Modstand mod nationalsocialismen er modstand mod folket og dermed forræderi mod folket!

Et parti, som kræver den uindskrænkede og eneste magt i staten, som kræver retten til at forme den fremtidige stat i bevægelsens grene allerede i kampens tid, et sådant parti har brug for et særligt organisationsprincip. Forskellig fra alle andre partier er de opgaver, som den nationalsocialistiske bevægelse stiller sig selv: At forene alle strømninger, klasser og stænder inden for sig, at vinde folkets hjerte, at uddanne dette folk og at danne modellen for det nye rige allerede i bevægelsens rækker. For at kunne opnå alt dette skabte Adolf Hitler engang for sin bevægelse - Det Nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti - Førerprincippet, princippet om at udvælge de bedste, om personlige initiativer og ansvar, om disciplin og orden. Det er et i bund og grund militært princip, som i årtusinder har vist sit værd i den mest exceptionelle situation, som mennesker og nationer kan blive konfronteret med: **Krig**.

Selv den demokratiske stat giver ikke afkald på dette princip, når det gælder den militære sfære. Men mener demokraterne virkelig, at fredens problemer er mindre end krigens, og at det anonyme princip om flertalsafgørelser, som de foretrækker frem for lederprincippet som "bedre", derfor ikke er passende her? Hvis ikke,

hvorfor "demokratiserer" de så ikke hæren, som de "demokratiserede" politikken? Hvilken skræmmende og hyklerisk inkonsekvens!

Jeg mener, at det militære lederprincip er bedre end demokratiets uansvarlige tilfældige beslutninger, og jeg opfordrer til, at det overføres til den statslige sfære. Det er ærligt og konsekvent. Demokraterne siger derimod, at flertalsafgørelser er et helligt og gennemprøvet ordensprincip, som skal være ukrænkeligt. Modstandere af dette princip forfølges og fængsles, men de kunne aldrig drømme om at styre deres egen hær eller politi efter disse hellige principper.

Jeg spørger jer demokrater seriøst:

Hvor er forskellen, for eksempel, mellem den militære sfære og ledelsen af en national økonomi, som du ivrigt "demokratiserer"? Tror I, at det er lettere at lede en hær end en stat? Eller ved I kun alt for godt, at næsten ingen af jer ville være i stand til at blive ved fodertruget, hvis I skulle bære det personlige ansvar for jeres forkerte beslutninger? Er I ikke bange for, at al jeres patetiske diletantisme ville komme frem i lyset, hvis I ikke længere kunne forlade jer på vælgerbeslutninger, bestyrelsesmøder eller folketingsgruppebeslutninger, men skulle se folket ærligt i øjnene? I ved ikke længere, hvad der bevæger folk, I taler ikke længere til folk, men til tv-linser, I siger ikke jeres ærlige mening, men bejler til de uvidendes sympati! I demokrater er de mest modbydelige væsener, der nogensinde har ledet en nation! De unge mennesker i den nationalsocialistiske bevægelses rækker fornemmer dette, og de spytter på jer!

Selvfølge findes der ikke et perfekt ordensprincip, og især det nationalsocialistiske førerprincip har et stort problem: **opdyrkningen af en dygtig lederelite.**

Siden Adolf Hitlers død er der ikke længere nogen "Fører". Efter krigen var der kun imitationer af Føreren, forvrængede billeder af deres egen forfængelighed! Den nationalsocialistiske undergrundsorganisation, **NSDAP/AO (Auslands- und Aufbauorganisation der NSDAP)**, erklærer, at siden Adolf Hitlers død kan ingen gøre krav på den autoritet, der naturligt tilhørte Føreren på grund af hans geni, at det at være politisk leder betyder at bære mere ansvar, vise mere præstation og bringe flere ofre end andre.

I NSDAP/AO's rækker realiseres førerprincippet mest rent, måske endda bedre end i Det Tredje Rige. I denne undergrundsbevægelses rækker vokser en militant elite frem, som måske snart bliver nødt til at tage ansvar for vores folk, som disse krigere stadig kæmper for i besættelsesrepublikkens fængsler i dag. Her skabes en ny mennesketype, som intet, men heller intet har at gøre med de korrupte, ansvarsforflygtigende "dignitarier" i den vesttyske reststat. De nye herrer vil være

hårde, stolte af deres overbevisninger og af de ofre, de har måttet bringe; de vil elske deres folk og ikke forråde det; de vil kende til fattigdom og fortvivelse, men de vil have lært, at viljen tvinger alt. De vil være stålsatte af forfølgelserne, de vil kende og konfrontere deres modstandere: **DE ER DET NYE TYSKLAND!**

Den nationalsocialistiske idé om Volksgemeinschaft indeholder en helt anden idé om revolution, end demokratiet engang havde, og bolsjevismen stadig repræsenterer. For os nationalsocialister, når vi taler om revolution, handler det ikke om vilkårlig nedslagtning, ikke om blodbad og opgørelse af gamle regnskaber, men om en helt ny begyndelse, om forsoning af alle tyskere i en tysk stat. Den nationale opstand den 30. januar 1933 forløb uden, at en eneste rude blev knust. Det var helt sikkert en af de mest kraftfulde revolutioner i verdenshistorien, men helt sikkert også den mindst blodige - ikke at sammenligne med blodskylden fra demokraterne i 1789 eller den bolsjevikiske oktoberrevolution i 1917!

Dette princip gælder også for nutidens nationalsocialistiske bevægelse. Vores anden revolution vil være et stort tilbud om forsoning, der omfatter alle tyskere! En generel amnesti vil tømme fængslerne, alle vil få chancen for at bevise deres værd i den nye stat for alle tyskere - de tidligere kriminelle såvel som de politiske modstandere fra i går. Først når denne tillid er skuffet, vil de slå til, som kun nationalsocialister kan slå til: Hurtigt, **hårdt, nådesløst og grundigt!**

Kriminalitet vil blive undertrykt med energi, høj- og landsforrædere skudt, anti-tyske kræfter bekæmpet. Et nyt, revolutionært retssystem vil træde i stedet for den borgerlige jurisdiktion, og i overensstemmelse med Folkedomstolens vedtægter vil det kun være styret af ét princip:

DET, DER ER RIGTIGT, ER DET, DER ER GODT FOR DET TYSKE FOLK!

Selvfølgelig har vi nationalsocialister lært af nederlaget i 1945. Vi ved i dag, at vi tabte, fordi vi i det nationale vanvid i 1933 ikke tog højde for, at en afgørende modstander stadig var i live: **reaktionen!**

Det var reaktionen, der endegyldigt besejrede nationalsocialismen, umuliggjorde sejren i verdenskrigen gennem en afgrund af forræderi og dermed drev det tyske folk ud i den største katastrofe i dets nyere historie: **Ind i sammenbruddet.**

I de unge nationalsocialisters hjerter brænder i dag hadet til reaktionen, til den klike af borgerlige konservative, som forstår at tilpasse sig så behændigt, og som selv efter en ny sejr igen vil strømme ind i bevægelsens rækker, blot for at skubbe den i afgrunden, når lykken truer med at vende. Det må ikke ske igen; tusindvis af unge kæmpere, der ved, hvad der står på spil, står for denne ed!

Vi nationalsocialister vil ikke længere stole på denne gruppe, ikke længere bruge deres tjenester. Borgerskabet hører til på historiens mødding - men fremtiden tilhører de revolutionære! Vi alle, nationalsocialister, tyske patrioter og frihedskæmpere, bekender os til ideen om den anden revolution. At den tyske frihedsbevægelse kan knuse bolsjevismen, beviste vi i 1933; at den også vil overvinde reaktionen for at fuldføre den tyske revolution, det er Ernst Röhms arv, som frihedskæmperne i den nye generation vil opfylde.

Nationalsocialister er socialister, dvs. de søger en national tysk vej ind i et socialistisk fællesskab. De søger derfor en sammensmeltning af de to store revolutionære strømninger i vores tid - sammensmeltningen af nationalisme og socialisme. Så længe borgerlige nationalister og revolutionære socialister står over for hinanden som uforsonlige fjender, vil det kapitalistiske system bruge dette fjendskab til sin egen overlevelse. Kun en revolutionær bevægelse, der bruger det nationale spørgsmåls eksplosive natur lige så meget, som den energisk står op for de dårligt stilledes interesser, vil overvinde dette system. Socialisme er ikke klassekamp. Socialisme er den fælles kamp for alle klasser og stænder i et folk for et anstændigt liv!

Fremtidens problemer er enorme. De kan kun løses, hvis alle står sammen :

Iværksætteren og arbejderen, den studerende og lærlingen, den ansatte og bonden, forenet af stålbandet i en enkelt, altomfattende bevægelse, hvis eksperter søger reelle løsninger og ikke roder rundt i problemerne. Arbejdsstyrken i en nation på 80 millioner, dens opfindsomhed, dens flid, brugt i alle tyskeres interesse - det er tysk socialisme!

Marxisterne mistænker det private ejerskab af produktionsmidlerne for at være djævelen i det kapitalistiske system. De nationaliserer og tror dermed, at de har løst problemet og hjulpet en bedre fremtid til at bryde igennem. Men dybest set forbliver alt ved det gamle:

Råvarerne er dyre og knappe, folk har ikke lyst til at arbejde, et enormt planlægningsapparat træffer dyre forkerte beslutninger, økonomiske problemer bliver til permanente kriser. Ingen økonomi styret af marxister har vist sig at være mere kapabel end de kapitalistiske systemer i Vesten. Mange konkluderer, at kapitalismen er den bedste og accepterer ydmygt dens kriser.

Har du virkelig glemt alt?

At nationalsocialismen på kun to år fjernede seks millioner arbejdsløse fra gaderne; at der ikke var strejker, og at den tyske arbejder alligevel for første gang

var en ligeværdig borger og ikke længere en udnyttet proletar; at iværksætterne forblev ejere af deres fabrikker, og at en central ledelse og styring af økonomien alligevel sikrede retfærdighed; at arbejdere for første gang kunne rejse til udlandet i stort tal, at de sociale ydelser var eksemplariske, at alle erhverv blev respekteret, og at ingen så ned på andre, fordi de angiveligt udførte underordnet arbejde; at præstationer talte, ikke skoleafslutninger; at den tyske økonomi kørte på fuld kraft, og alligevel var der ikke brug for udenlandske arbejdere; at Tyskland var uafhængig af den kapitalistiske verdensøkonomi, og alligevel gik det godt for alle; har I glemt alt dette, I tyskere? Det var tysk socialisme, resultatet af kun seks års fred i en nationalsocialistisk stat!

Jeg er ikke teoretiker, og jeg ønsker heller ikke at være det. Det er ikke min hensigt at give en introduktion til nationalsocialistisk økonomi. Ikke desto mindre vil jeg gerne kort belyse et par punkter, der udgør udviklingen af en nationalsocialistisk nationaløkonomi. Det centrale punkt er ideen om den korporative stat. Nationalsocialismen benægter ikke eksistensen af forskellige lag og klasser og deres forskellige interesser. Men den følger ikke marxismens udsagn om, at der i sidste ende kun er to klasser, bourgeoisiet og proletariatet, som må konfrontere og kæmpe mod hinanden. Det følger heller ikke det kapitalistiske argument om, at alles kamp mod alle, kaldet "kræfternes frie spil", automatisk må føre til den bedste og mest retfærdige løsning.

Nationalsocialismen anser en overordnet kontrol af økonomien for at være uundværlig for at forhindre dyre fejlbeslutninger i at løbe løbsk, for at forhindre, at helt ubrugelige ting bliver produceret, mens andre ikke bliver produceret, fordi det ikke ville kunne betale sig økonomisk. For at muliggøre en overordnet kontrol må nationalsocialismen sætte en stopper for "kræfternes frie spil", det nuværende økonomiske kaos. Alle allerede eksisterende faglige sammenslutninger og interessegrupper vil blive indlemmet i store institutioner, der er organiseret efter objektive linjer, korporationerne, hvor arbejdsgivere, arbejdstagere og repræsentanter for den nationalsocialistiske bevægelse vil være ligeligt repræsenteret. Den enkelte borgers medbestemmelse og medansvar vil i fremtiden foregå via disse korporationer, ikke længere via partier, der bekæmper hinanden og står i vejen for hinanden.

Mennesker fødes ikke ind i partier, men fødes ind i en familie, vokser op i en by, en landsby, en region og tilbringer det meste af deres liv på deres arbejdsplads. Det er de naturlige organismer i et samfund, hvor den enkelte kan og skal have noget at skulle have sagt. Partier er noget unaturligt, splittende. De er anakronistiske! Men det er gennem disse virksomheder, at planlægningen og kontrollen af hele den nationale økonomi finder sted. Nøglen til marxistisk økonomisk politik er ejerskab af produktionsmidlerne.

Planlægningskaoset i de kommunistiske stater er tilstrækkeligt bevis på, at denne idé er forkert.

Nøglen til kapitalistisk økonomisk politik er "kræfternes frie spil". Den voksende krise i den vestlige økonomi modbeviser også denne idé. Nøglen til nationalsocialistisk økonomisk politik er derimod magten til at disponere over produktionsmidlerne. Det betyder, at den pågældende iværksætter skal underkaste sig statens planlægningsbeslutninger, som blev udarbejdet i gensidig forståelse i virksomhederne, og dermed ikke længere har fri råderet over sine produktionsmidler, men han forbliver ejeren, derfor har han fortsat en egeninteresse i at arbejde godt og billigt for at tjene godt.

Det er vores løsningsmodel, den tyske socialisme:

Økonomisk planlægning, der fortsat giver en privat organiseret nationaløkonomi mulighed for at udvikle sig frit - inden for rammerne af statslige planlægningsbeslutninger. Kun hvis iværksætteren går over stregen, kan der i undtagelsestilfælde udpeges en statslig kommissær efter samråd med hans selskab. Men under alle omstændigheder forbliver den private ejendomsret intakt; den er motoren i en velfungerende nationaløkonomi. En nationaløkonomi opbygget på denne måde sikrer, at alle dele af det nationale liv kan styres i én retning.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit dem 1. März nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Inhaltsstoffe von Mäxchen, Vererbung, Verfügung und Vererbung haben nicht ausgemacht, das Karte die gleiche Idee unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind unserer ehrenvollen Völker- und Kameraden aus dem Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer völkischen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des hochgradigen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der unvermeidliche Gegner ist aber dabei, das Volkstum – gegen alle völkischen Völker (?) – zu beseitigen. Seine Mittel sind Erziehung, Überdrehung und Konsumierung.

Die "Segel" oder "Hägel", die im Weltkrieg oder im Strassenkampf, die im Propagandakrieg bewährt sind auf einem Nationalsozialisten werden. Alle Juden Nationalsozialisten sind seine Pfeile!

Hilf Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden – her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver dem begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are anti-White immigration, culture distortion, and re-education.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Reichlich Kämmerer
FOR-DANMARK! MOD BOISHEVISMEN!
Translated from the SS Original

John Stedman Der Dritte Fiskus Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Reichsleiter
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!